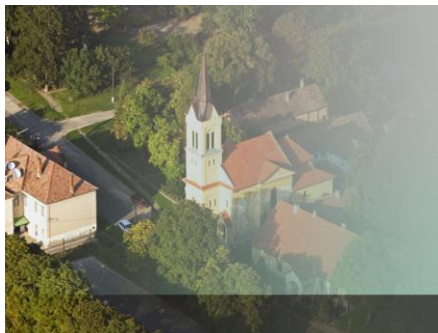

Évnyitó

Új év kezdődött január elsejével. Ilyenkor a tavaly vetett búza is már a földben van, így a terveink is várják a valóra válást. A válság sújtotta világban elmondhatjuk, hogy elindultunk egy olyan úton, melyet még csak kevesen járnak velünk a zselici falvak közül. Mozsgó munkát ad lakosainak. Az idén is elinduló START munkaprogramban dolgozók számát növeljük, az így végzett munka értéke és eredménye Mozsgón marad, falunkat gazdagítja. Olyan munkába fogunk idén is, ami a falu megtartó képességét alapozza meg hosszú távon.

Mozsgó megtartja ünnepeit, tiszteli hagyományait. Példát mutathatunk munkával, szorgalommal, tisztasággal és renddel Magyarországnak. Ez csak összefogással, közös elhatározással és akarattal lehetséges. Közösségünk célja fiataljaink itthon tartása, de nem feledkezhetünk el az idősebb korosztályokról sem.

A legnagyobb biztonságot az embernek a család adja. Több nemzedék együttélése lehetővé teszi a munkaképeseknek a dologvégzés lehetőségét a családalapítás és gyermekvállalás mellett. Az idősebbek a gyerekeknevelésben segíthetik a fiatalokat. Mozsgó a zselici települések közül az egyik legnagyobb.

Adottságai révén kedvez a mezőgazdaságnak, de számos iparost is eltartott az elmúlt századokban. A gazdálkodás lehetősége csaknem mindenkinek adott, szorgalmat, türelmet, napi ritmust igényel, és nagyban segítheti a családok megélhetését egy háztáji kiskert, vagy baromfiudvar. Ez munka mellett, faluhelyen régen természetes volt.

Erőt kell merítsünk múltunkból, gyökereinkből, hogy a jövőnket olyanná alakíthassuk, amilyenné szeretnénk. Továbbra is arra törekszünk, hogy faluképünk tiszta és rendezett legyen. A faluközösség összefogásával, pályázatok révén olyan eredményeket értünk, érhetünk el, amelyek a lakosok számára megteremtik a kiszámítható jövőt! Pályázati pénzből közösségi házat építünk, ahol majd összehozzuk a családokat. Arra törekszünk, hogy Mozsgó a Zselic élő, dobogó szíve legyen!

Továbbra is nyitott vagyok a közösség véleményére, új ötleteire!

Csak egy számít Mozsgó, és az emberek, akik benne élnek!

Kovács Zsolt
polgármester

Beköszöntő

Új esztendő, új évad. Harmadik éve szerkesztjük havonta megjelenő újságunkat. Hónapról-hónapra beszámolunk az aktuális történelemszerű, hogy Önök első forrásból tudják meg, mi történt körülöttünk. Az elmúlt évek alatt megnőtt a terjedelmünk, immár 16 oldalon keresztül számolunk be falunk életéről

Köszönjük a hozzászólásokat, a bizalmat. Külön örömet okoz számunkra, amikor hónap elején már keresik, várják az újabb lapszámot. És bármilyen hihetetlen, de a kritikai észrevételeket – még a negatívokat is – örömmel fogadjuk. Gondot fordítunk a szerkesztésre, a megjelenésre. Köszönjük a türelmet amit felénk gyakorolnak, hiszen a szerkesztésbe számtalanszor csúszik hiba, a másolás hagy kívánni valót maga után, illetve előfordul, hogy az újság nem érkezik meg. A visszajelzésekből tudjuk csak ezeket a hibákat korrigálni. Persze előfordul – jellemzően a mai rohanó világunkra –, hogy erőnkől abban a hónapban csak annyi futotta. (A legrosszabbul elkészített lap a 2012. júniusi volt. Örültem, mikor azt mondták, ezt nem a Puskás Évi szerkesztette.)

Januári lapszámunktól újabb rovatokkal bővültünk, hogy minél inkább felkeltsük az Önök érdeklődését. A lap szerkesztésébe, cikkek írásába – mint láthatják – egyre többen kapcsolódnak be. Aki elég kedvet és bátorságot érez az íráshoz, kérjük jelentkezzen! Várjuk a visszajelzéseket, várjuk az ötleteket!

*Puskásné Horváth Éva
felelős szerkesztő*

Divat a retro

Ezzel a jelzővel illetünk bármit, amit a hetvenes évektől a kilencvenes évek elejéig tartó időszakban a mindennapjaink része volt.

Retromúzeumok, retrokiállítások nyílnak, egyre több fiatal azonosul az adott kor öltözködésével, hajviseletével, hallgatjuk az akkori slágereket. Akik éltünk akkor, nosztalgiával tekintünk vissza annak a kornak az emlékeire, hisz a tárgyakon keresztül a szép emlékek is előtörnek. Megmosolyogjuk a horgolt kutyába öltöztetett üveget, a síró macit, a moncsicsit, a nyelvét kinyújtogató perselyt. A felsorolást folytathatnám tovább, ugye eszükbe jutottak az emlékek...

Sokat közülük máig őrzünk, kérem ne dobják ki! Az év során egy kiállítást kívánunk rendezni. Őrizzék meg és tegyék lehetővé, hogy létrejöhessen ez a gyűjtemény.

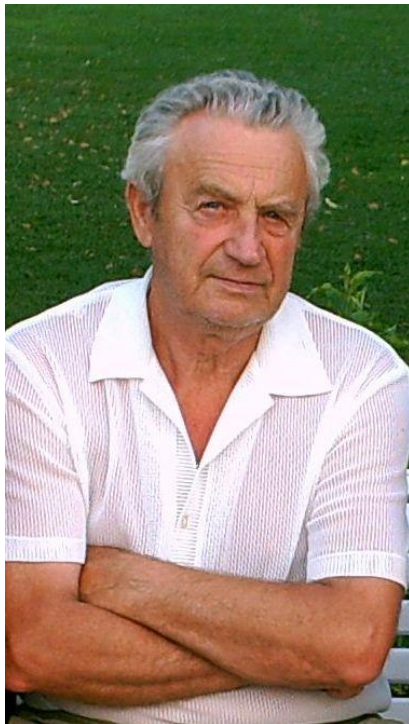
Ebből az időből származó kártyanaptárakkal kívánunk boldog új évet!

P. É.

Csak a szeretet...

Tamasics János verseivel találkozhattak már olvasóink, a legutóbbi lapszámokban az Irodalmi pályázatra beérkezett elbeszélését olvashattuk. Ezekből a történetekből kicsit betekintést nyerhettünk az életébe, a gondolataiba. Felkerestem, hogy meséljen magáról, az irodalom iránti érdeklődéséről. Beszélgetésünk fonala továbbgördült, és szóba került a tisztesség, elhivatottság, a munka szerepe, a múlt emlékei.

1936. október 10-én születtem Mozsgón, az Alsószőlőhegyen. Általános iskolába Mozsgóra jártam, 1942-ben kezdtem a betűvetést, az olvasást tanulni. Akkoriban négy összevont osztály volt Mozsgón. Az 1-2. a 3-4. a 5-6. és a 7-8. osztály tanult együtt. Emlékszem a 7-8. osztály a mostani Hajdú János teremben tanult, itt volt a színház. Itt adták elő a János Vitézt.

Már 76 éves vagyok, a régmúlt történéseire pontosabban emlékszem, vagy legalábbis úgy képzelem, mint a ma eseményeire. Emlékszem Lengyeltóti János tanár úrra, a mozdulataira, a gesztusaira. Olyan karizmatikus egyéniség volt, úgy tudott tanítani, hogy mi gyerekek, tátott szájjal hallgattuk. Irodalmat és történelmet oktatott, a kötelezően előírtakat, ha letanította, tovább mesélt nekünk. Éreztük, hogy ő is szereti a történelmet, az irodalmat. Jó híre volt a mozsgói iskolásoknak, hisz' tudjuk, hogy harmincnál több pedagógus végzett az ő kezei alatt. Nevelőként szigorú volt, talán túl szigorú, de másik oldalról vitt bennünket kirándulni, számháborúzni. – Elkanyarodtunk kissé. Sokat tudnék mesélni, az ember élete egy regény, történelemkönyvet lehetne írni –.

8. osztály után nem mentem továbbtanulni. Szüleim betegek voltak, támogatnom kellett őket. Ugyan 1950-ben, amikor végeztem, megnyílt az esély mindenki számára, hogy tanuljon. Ez akkor sokat jelentett. Addig csak a felső osztályba tartozók tanulhattak. Olyan munkát választottam, ahol a legtöbbet fizettek. Ez a fizikai munka volt. A Mecsek-nyugati Erdészeti Vállalathoz kerültem fakitermelőnek 15 évesen. Édesapám helyére kerültem, fiatal korom ellenére hamar befogadtak. Keményen dolgoztam, tudtam teljesíteni a normát, igyekeztem, hogy ott maradhassak. Szerettem az ott dolgozókat, becsületet, rendet, tisztességet tanultam tőlük. Akkor egy kézfogás sokat jelentett, nem volt kisbetű a szerződésekben. A munkámon kívül még napszámba is eljártam szőlőt kapálni. Több munkahelyen is dolgoz-

tam (Vasútépítő Közúti Vállalat, Közúti Vállalat, Építőipari Vállalat).

Munkám során az ország több részén jártam, például az 1970-es tiszaí árvíz utáni építkezéseken. Mi készítettük az újonnan épülő házak alapjait, lábazatait. Láttuk a romokat, láttuk, hogy veszhet el egy élet munkája. Mégis emlékszem ezeknek az embereknek a segítőkézségére, a jó szívére. Hálások voltak nekünk a segítségért, az utolsó ennivalójukat is megosztották.

Mi készítettük a Pellérd-Göröcsöny-Pécs utat, jó látni, és visszaemlékezni. De a pécsi Pedagógiai Főiskola építkezésén is részt vettem, kíváncsiságból be-benéztem a főiskolások óráiba.

1962-ben esküdtem meg Raizer Erzsébettel. Két gyermekünk született János és Tibor. János és felesége velünk él. A családalapítás után közelebb vállaltam munkát, már kevesebbet heteltem, több időt töltöttem a családdal.

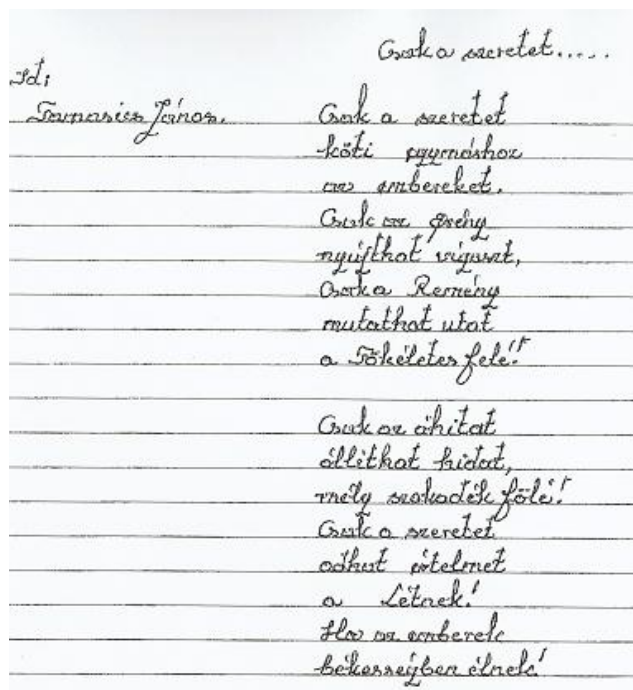
Beszéltem már Lengyeltóti Jánosról, az ő révén ismertem és szerettem meg a verseket. 8. osztályban órai anyagként verset kellett írunk. Kiss János lett az első (akinek már szintén jelent meg verse az újság hasábjain), és én a második. Kikerültem az iskolából és nem foglalkoztam a versekkel. Rengeteget olvastam, klasszikus irodalmat is. Volt bennem egy kisebbségi érzés, hiszen a falusi embereket lebecsülték (buta paraszt). Aztán 50 éves koromban el kezdtem vele foglalkozni, be akartam bizonyítani, hogy mi falusiak sem vagyunk ostobák. Az egyszerű kis embereknek nehéz elfogadtatni magukat. Nem is mindenki szeret megnyílni. Verseimmel, történeteimmel, sőt ezzel a beszélgetéssel közel engedem magamhoz az embereket. Vannak olyanok, akik visszaélnék ezzel.

Gondot fordítok a szép írásra is. Az 1950-es években traktoriskolát csináltak a kastély parkjából. A Biedermann báróék iratait kidobálták, elégették. Néha-nyat összegyűjtöttem és ezeket másoltam. Megtanultam ezt az írásképet.

Verseim jelentek meg a Szigetvár és Vidéke című lapban. Hajdú János igazgató akkor figyelt fel rám. Kérte, hogy írjak verset március 15-e alkalmából. Nagyképűen rávágta, hogy persze. Hát megrendelésre verset írni.... nem könnyű. Ekkor született meg a Mit jelent ma magyarnak lenni! című versem. Megtiszteltetés volt számomra, hogy a Zselic Hangjai szavalóversenyen zsűrizhettem. Mivel egészségem megromlott, már nem tudom vállalni.

Szeretem a növényeket, a természetet. Megérint a nyugalom, számyalnak a gondolataim. Manapság az emberek azt értékelik, aminek ára van, ami többbe kerül. A legnagyobb érték számomra az élet! Lehet, hogy már az éveim száma a 80-hoz közelít, de én csak kívül vagyok öreg, a lelkem nem öregszi. Szeretek élni.

P. É.

Csak a szeretet
köti egymáshoz
az embereket.
Csak az Erény
nyújthat vigaszt,
Csak a Remény
mutathat utat
a Tökéletes felé!

Csak az áhitat
állíthat hidat
mély szakadék fölé!
Csak a szeretet
adhat értelmet
a Létnék!
Ha az emberek
békességben élnek!

Csak a szeretet
vethet ágyat.
Fokozza a vágyat.
Készíti a kezeket
jó cselekvésre.
Ami túlél minket:
Nem vesszük észre
ha behunyjuk szemünket.
Mi vezérel? ... mi vezet?
... Csak a szeretet!

KÖSZÖNTÉS

Tisztelettel és szeretettel köszöntjük, azon 70 év feletti
Mozsgói Lakosokat, akik januárban
ünneplik születésnapjukat!

Bálint Árpádné, Árpád utca
Bartha Józsefné, Batthyány utca
Buni Rudolf, Kassai utca
Gulyás Józsefné, Kolozsvári utca
Greguricz Anna, Mátyás k. utca
Gróti Józsefné, Mátyás k. utca
Marosi Lajosné, Batthyány utca
Módenszieder János, Mátyás k. utca
Pápai József, Árpád utca
Povolni Józsefné, Árpád utca
Szubotics György, Pozsonyi utca

MEGHÍVÓ

Szulejmán kincse

Ezzel a címmel tart előadást Lebedy János, várkutató, a szigetvári vár turisztikai szakembere a mozsgói Községi Könyvtárban **2012. január 24-én, csütörtökön, 17.00 órai kezdettel.**

Gondolatébresztő gyanánt az előadótól:

E cím alatt tartanak egy jóízű, izgalmas előadást Mozsgó és környékének múltjáról (kezdetektől a XVIII. századig) és Szigetvárral való történelmi és etnográfiai kapcsolatairól. Az előadás egyik kulcskérdése Szulejmán szultán szigetvári hadjáratának egyes olyan vonatkozásai, melyek kapcsolatot teremtenek a mítoszok világával, távoli világokkal és Mozsgó világát a kicsiny zselici falut egy pillanatra a tér-idő kontinuumban összeköti a világ különböző pontjaival, jelenleg tőlünk távol élő emberekkel és történetekkel.

Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

Hat község közös testületi ülése

Mozsgó, Almáskeresztúr, Szulimán, Somogyhárság, Magyarlukafa és Vásárosbéc községek önkormányzatának képviselő-testületei Mozsgón tartották 2012. december 17-én együttes testületi ülésüket. A községek polgármesterei – a fenti sorrendben – Kovács Zsolt, Kuba Károly, Bedő István, Fáth József, Kékes István és Bankó István döntöttek a közös önkormányzati hivatal alakításáról. A közigazgatási feladataik ellátását 2013. január 1-től Mozsgói Közös Önkormányzati Hivatal néven Mozsgó székhellyel látják el.

Évzáró összejevetel

A közfoglalkoztatási programban részt vevő dolgozókat látta vendégül Kovács Zsolt polgármester úr december 20-án. Évzáró beszédében megköszönte mindenkinek a munkáját, hiszen senki nem vitathatja el, hogy községünk fejlődött az elmúlt évben. Külön köszönetet mondott azoknak, akik jó gazda módjára vigyáztak és felelősséget vállaltak az elkészültekért.

Az év során a munkákat a könyvtár dolgozói lefényképezték. A fotógyűjteményből készült vetítéssel kedveskedtek az egybegyűlteknek.

KÖZÉRDEKŰ INFORMÁCIÓK

FELHÍVÁS

Mozsgó Község Önkormányzata értesíti a lakosokat, hogy az általános iskolában jelenleg 460.- Ft térítési díj ellenében ebéd igényelhető. Az önkormányzat vállalja, hogy a mozsgói és az almáskeresztúri lakosok részére az ebédet ingyen kiszállítja.

Kérjük a szállítással kapcsolatos igényüket jelezzék!

ÉRTESÍTÉS

Szociális ellátások (foglalkoztatást helyettesítő támogatás, lakásfenntartási támogatás) január havi kifizetésének időpontja:

2013. február 4. (hétfő) 10-16 óra.

ANYAKÖNYVI HÍREK – SZÜLETÉS

Tormási Andrea 2012. december 1-én megszületett. Édesanyja Horváth Andrea, édesapja Tormási Ferenc Mozsgó, Pozsonyi utca 5. sz. alatti lakosok.

Gratulálunk és jó egészséget kívánunk!

ANYAKÖNYVI HÍREK – HALALOZÁS

Tóth Géza /Szigetvár, 1971.09.18. an.: Kakucska Klára Aranka/ volt Mozsgó, Kassai u. 2. sz. alatti lakos 2012. december 9. napján meghalt.

Vári Ferenc Gyula /Siklós, 1957.12.15. an.: Szepl Mária/ volt Mozsgó, Mátyás király u. 1. sz. alatti lakos meghalt 2012. december 28. napján.

Nyugodjanak békében!

VERADAS MOZSGON

2013. január 17-én /csütörtökön/ 9 -12 óráig a rendezvényteremben lesz az idei első veradás. Minden régi és újonnan jelentkezőt szeretettel várunk!!

JOGOSKODÓ

A közfoglalkoztatásért járó havi bér január 1-től a szakképzetlen munkavállalók számára bruttó 75.500.-, szakképzettek esetén pedig bruttó 96.800.- forintra emelkedett. Újdonság a munkavezetőt megillető bér, amely bruttó 106.480.- Ft.

Megnyílt a Biztos Kezdet Gyerekház

A Szigetvár – Dél-Zselic Kistérségi Társulás Gyermekesély Programjának keretében a könyvtár épületében ideiglenesen kialakításra került a Biztos Kezdet Gyerekház. Az önkormányzati lakás alsó helyiségeit rendeztük be a 0-3 éves korú gyermekek és szüleik számára.

A gyerekházban lehetőségük van a kicsiknek az önfel-
ledt fejlesztő játékokra, az életkoruknak megfelelő mon-
dókák, mesék hallgatására, szabadtéri mozgásos játé-
kokra.

Elősegítjük, hogy a gyerekházba járó kicsik köny-
nyebben beilleszkedjenek a bölcsődei, óvodai életbe,
mivel már tapasztalataik lesznek egy gyermekközösség
működéséről. A szülőket szeretnénk bevonni a közös
tevékenységbe, a játékszoba díszítésébe, az ünnepek-
re való készülődésbe, sütés-főzésbe, a további prog-
ramok kialakításába.

Együttműködünk az óvodával, a Mozsgóért Egyesü-
lettel, hogy ezáltal is segítsük a kisgyermekes család o-
kat.

A gyerekház látogatása ingyenes és önkéntes, na-
ponta 8-12 óráig tart nyitva, egyszerű étkezést biztosít.

Szeretettel várjuk a babákat és a mamákat!

Pölcz Istvánné, Kissné Szurofka Edina

Közösségalakítás Alsószőlőhegyen

2012 augusztusában indult el a Gyermekesély Program a szigetvári kistérségben.

A program keretében Mozsgó Alsószőlőhegyen egy min-
denki számára elérhető és igénybe vehető Községi
Ház és Biztos Kezdet Gyerekház fog épülni, melynek fe-
ladata az ott élők részére szolgáltatások elérhetőbbé
tétele, közösségi programok szervezése és megvalósí-
tása, a családok problémáinak, esetleges hátrányainak
enyhítése, lehetőség szerinti orvoslása.

A közösségi ház felépítése 2013. évben várható, azonban
az átmeneti időszakban is megoldottá vált a ház működé-
se ideiglenes helyszínen, melyet a mozsgói önkormányzat
bocsájtotta a program rendelkezésére, és vállalta a felújí-
tását is annak érdekében, hogy a Mozsgó Alsószőlőhe-
gyen élő családok minél hamarabb és zökkenőmentesen
tudják használni a házat ebben az átmeneti időszakban
is.

Az ideiglenes helyszín egy nagyjából 40 nm-es prés-
ház, melyen nagymértékű kőműves munkákat, vízveze-
ték szerelést, festést, mázolászt csiszolást, asztalos és
elektromos munkát végeztek a szakemberek. Sor került
a falak megerősítésére, wc, kézmosó, konyha kialakításá-
ra, a padozat lejárólapozására, laminált parkettával való
burkolására.

A működéshez szükséges eszközöket, játékokat, kisbú-
torokat a mozsgói óvoda bocsátotta rendelkezésünkre il-
letve adományból és családok felajánlásaiból sikerült
összeszedni.

A Gyermekesély Programban dolgozó és részt vevő
szakemberek és munkatársak ezúton szeretnék meg-
köszönni Mozsgó Község Önkormányzatának, különös
tekintettel a polgármester úrnak, hogy vállalta és biztosí-
totta az ideiglenes helyszín kialakításához és működé-
séhez szükséges eszközöket és feltételeket.

Ravazdi Orsolya

Decemberi események az ünnepvárás időszakában

Télapó járt a kertek alatt

December 6-án ismét eljött a Mikulás az óvodába. Az ovisokon kívül a leendő ovisok, a szülők, a nagyszülők és a testvérek is izgatottan várták az érkezését. A kicsik dalokkal, versekkel készültek erre a nagy eseményre, valamint rajzaikkal köszönték meg a nekik szánt ajándékokat.

A Mikulás tele puttonyát a Szülői Munkaközösség és a Mozsgói Roma Kisebbségi Önkormányzat felajánlásából töltöttük meg. Köszönjük.

Köszönjük a Mikulásnak, hogy eljött ehhez a sok jó gyerekhez. Jövőre visszavárjuk!

Sajgóné Decsi Gyöngyi
óvodavezető

Kézműves foglalkozás

Egyre nagyobb az érdeklődés, az immár harmadik éve megtartott, karácsonyi kézműves foglalkozásra. December 14-én a kultúrházban vártuk a gyerekeket és felnőtteket egyaránt. Diszithettünk és kóstolhattunk mézeskalácsot, gyertyát öntöttünk, csodás karácsonyfát készíthettünk papírcsík technikával, üdvözlőlapokat

állíthattunk össze, szárított növényekből ajándékokat, tésztából angyalkákat varázsolhattunk és kipróbálhattuk az üvegfestést is.

A program a családi napközi, a Biztos Kezdet Gyermekház, a Községi Ház, a Községi Könyvtár dolgozói és a Mozsgóért Egyesület tagjai közreműködésével valósult meg. Köszönet érte!

P. É.

Bécsi kirándulás

Az általános iskola szervezésében december 15-én a Bécsi Adventet látogatta meg a negyvenöt főből álló mozsgói csapat. Bár az időjárás nem a karácsonyi hangulatot idézte meg, de a látvány, az esti fények, a forralt bor elvarázsolt mindenkit. Kalandos utazásunk felejthetetlen élményekkel gazdagított bennünket. Rácsodálkoztunk a vásári forgatagra, ami az időjárás ellenére mindenkinek a karácsony felemelő hangulatát mutatta.

B. A.

Szép karácsony immár eljő...

December 19-én volt a téli szünet előtti utolsó tanítási nap. Ekkor tartottuk hagyományos karácsonyi műsorunkat iskolánk tanulóinak, szüleinek és a falu lakosságának. A műsorának első részében az első osztályosok a tél örömeiről, a szeretetről meséltek, a végzős osztály a bibliai történetet adta elő. A színpadi megjelenés is ezt tükrözte vissza. Az ünnepi műsort zenei produkciók színesítették. Posztos Dániel énekelt, Viljovác Kitti xilofonozott és a pedagógusok kórusa karácsonyi dalokat adott elő. A színvonalas előadást Jancserevics Erika, Matus Attila és Hegedüsné Szójkó Tünde pedagógusok tanították be. Ezt követően közösen feldíszítettük a fát.

A gyerekek a Szülői Munkaközösség, az Iskolaszék és a Kicső Kft. által összeállított csomagot vihették haza. Oktatási segédeszközöket ajándékozott Mozsgó

Község Önkormányzata és a Roma Kisebbségi Önkormányzat az iskolának. Nagyon szépen köszönjük.

*Hajdú Szilvia
igazgató*

Adventi hangverseny

*Karácsony ünnepén
Mindenhol gyertya ég
Békesség jelképe
A gyertyaláng.*

A karácsonyi várakozás jegyében töltöttünk el egy szép délutánt december 22-én a templomban és az adventi vásárran. A hangversenyt a szigetvári Tinódi Lantos Sebestyén Általános Iskola kórusa kezdte. A kórust betanította és vezényelte Vucskics Anett. Ezt követően a pedagógus kórus megható és színvonalas műsorát hallhattuk Hegedüsné Szójkó Tünde vezényletével. A hangversenyt Vucskics Anett és Meszes Zsolt énektárok kettőse zárta.

A templom mellett karácsonyi kézműves termékeket lehetett vásárolni. A családi napközi és a Biztos Kezdet Gyermekház dolgozói által készített ajándéktárgyak e szervezetek bevételeit növelte.

Meg lehetett tekinteni a mézeskalácsházakat is. Minden versenyzőt díjaztunk.

P. É.

Iskolai hírmondó

Színházlátogatás

dec. 4.

A Pécsi Harmadik Színházban 45 tanuló 5 tanár kíséretével a Csipkerózsika mesefeldolgozást tekintette meg. A program szervezője Orbánné Matus Erzsébet.

Gyárlátogatás Pécssett

dec. 5.

Közeledik a pályaválasztás. Az általános iskola végzőseinek február 15-ig el kell dönteni, hogy melyik iskolába jelentkeznek. Nagy mértékben segíthet ebben, ha a fiatalok közelebbről ismerkednek meg a leendő szakmájukkal. Három műszaki érdeklődésű nyolcadikos gyermek gyárlátogatáson vett részt a Hauni Hungaria vállalatnál a szigetvári munkaügyi központ szervezésében. A gyerekek a legújabb CNC technológiával ismerkedhettek meg.

Mikulás

dec. 6.

Mikulás meglátogatta iskolánkat. A gyerekeket az ebédlőben várta, személyesen ajándékozta meg őket gyümölcssel és csoki mikulással.

Karácsonyi műsor

dec. 11.

Már több éves hagyományként karácsonyi műsorral kedveskedett iskolánk tanulóinak a Palánta Misszió.

Mikulás Kupa

dec. 12.

Szigetváron három iskola – Szigetvár, Nagydobsza és Mozsgó – részvételével Mikulás-kupát szervezett Tomsics István, a Tinódi Általános Iskola testnevelő tanára, aki ettől a tanévtől tanulóink birkózó edzője is. Gyerekeink mindegyike éremmel tért haza, az edző elmondása szerint vannak tehetséges tanulóink, akiket márciusban már nemzetközi versenyen is szeretne indítani.

Színházlátogatás

dec. 13.

Már gyermekként fontos, hogy találkozzanak a színház világával. Természetesen olyan darabokkal kell megismertetni a kicsiket, melyek az ő nyelvükön érthetőek és életre szóló élményt adnak. Az iskola vezetősége négy előadásra szóló bérletet vásárolt az alsósok részére. Ennek a sorozatnak a második darabja volt a Bóbita Bábszínházban a Diótörő előadás.

Teremfoci

dec. 18.

Szigetváron teremfoci tornán voltak felsős tanulóink. Nagyon ügyesen szerepeltek.

Az emberélet fordulói

Az idei sorozatban az emberélet szakaszait (fordulóit) szeretném leírni ugyanannak az állatövi 12-es rendszernek az alapján, ahogy a két évvel ezelőtt indított Kalendárium sorozatban tettem. Ez a rendszer az év-körre, és az emberéletre egyformán ráhúzható, de még a kozmikus mindenekre is. Gondoljuk, csak az asztrológia és asztronómia tudományára. Erre a tizenkettes rendszerre épül rá a keleti és a magyar hagyomány, szokásaival, rítusaival, népművészetével, de megtaláljuk sok írónknál, költőnkél, vagy a festők közül pl. Munkácsinál és Csontvárynál.

Ebben az időben (XIX. sz.) ezt a rendszert illetik a „Napút” fogalmával: Földünkről nézve az év tizenkét hónapjában sorra ezekből a csillagképekből látszik felkelni a nap. Lássuk a tizenkétjegyet, pótlendő a két évvel ezelőtti mulasztást is:

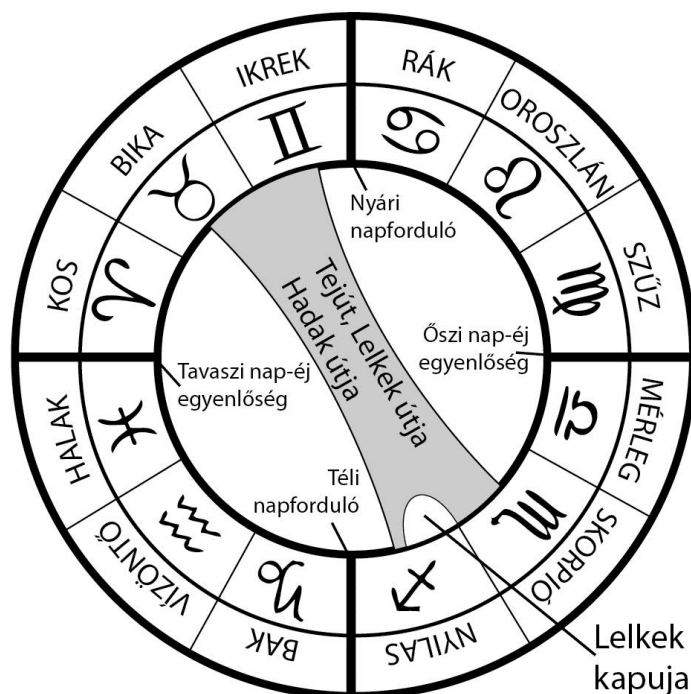
A két háború között még elemi iskolába hatodik osztályig a rendszer megtanulásához tanították egyik reformkori költőnk versét: Kos, bika, kettő (ikrek), rák az oroszlán és aratószűz mérleg utána ollós (skorpió), nyilas, bak, kanta (vízöntő), halakkal. Ritmikus kis vers (a zárójelést nem kell mondani). Édesanyám 60 évvel később nagyon kevés segítséggel elmondta, amikor rákérdeztünk. Ennyit bevezetőül és hiánypótlásnak.

A sorozat címéül először: „Az emberélet szentségét” gondoltam, de nem akartam az esetleges ateista, liberális stb. olvasókat elriasztani, ezért változtattam, ezenkívül jelent már meg „Az emberélet szentsége” címmel könyv, aminek szintén nagy része gyűjtés. A forrásmunkák közül Bálint Sándor, Kós Károly, László Gyula, Molnár V. József az ismertebbek. Nézzék majd el nekem, hogy a hivatkozásokat írás közben nem jelzem. (Tán nem lesz plágiumbotrány!)

Az emberélet szentsége a sajtó szerint talán törvénybe is kerül. Egy-egy tv híradót nézve, jó lenne, ha gyakorlattá is válna.

Én mindenesetre egy olyan magyar társadalom szokásrendjéből próbálok néhány képet megvillantani, amelyben az ember az életet, s az őt eltartó teremtett mindeneiket Isten ajándékának tekintette. Úgy bánt vele, úgy becsülte meg. Abban az életformában a szüle-

tett fészekaljnyi gyereket áldásként fogadta a család. (Ma már egyre kevesebb helyen.) Az írásokat nem nosztalgianak szánom. Tudom nem lehet múlt századi módon élni, bár vannak emberek, akik ezt teszik és boldogak. Azt is kell (kellene) azért tudni, hogy nagyon sok eleme, szokása átvehető, alkalmazható a hagyománynak, örökségnek, ami örök, így megtartó lehet. A múltunk nem mögöttünk lévő elhagynivaló, hanem alattunk van, mint fának a gyökere, amiből táplálkozni lehet. Ha már az emberletről beszélünk, eszembe jut egy 2000. évi adat: a II. világháborút a mai Magyarországon kb. tízmillió ember érte meg, 2000-ben bő tízmillió, tavaly már annyi sem. Lengyelországban a háború végén húszmillió körül, 2000-ben negyvenmillió a lakosok száma. Magyarországon 1945-től a kilencvenes évek közepéig 5-6 millió magzatot „vettek el”. Bocssák meg, hogy mai társadalmunkat ezekkel a számomra is talán legborzasztóbb adatokkal jellemeztem. Ígérem a következőkben a szülőanya Boldogasszony minden bajtól óvó ágyáról írok. Írok az újszülöttek hagyományos gondozásáról, a kisgyermek Isten tenyerén létééről, az iskolás gyerekekről. A kamaszkorról kívánok majd a legény és lányavatásról. Megírom hagyományörző vidékeken hogy léptek nászra, házasságra a különmű fiatalok, hogy házasságukból gyermekek szülessenek. Próbálok a felnőttkorral, az ez utáni

nagyszülő szereppel foglalkozni. A nagyszülő-unoka viszony napútbeli törvényszerűségeivel. Végül terveim szerint, az év vége felé, az öregkorral, az öregkor végét jelentő halállal, amit a régi ember Istentől eredőnek tartott és könnyű szívvel fogadott el. Nem tartotta pusztulásnak a halált, tudta minden áldozat új életet is teremteni, ezért nyugodt szívvel tért meg teremtményéhez a lelkek útja kapuján keresztül.

Legközelebb a nyilas csillagképnél lévő tejút (lelkek útja) kapuval kezdünk, amin keresztül a lélek földre születik és kisgyermek, a régi ember hitében napocska, csillagocska születik a világra.

Mozsgó, 2013.

Győri Sándor

A világ nem velünk kezdődött

Amikor szüleink, nagyszüleink saját gyermekkorukról, ifjúságukról, akkori életükről, lehetőségeikről beszélnek, sokszor azt gondoljuk, vagy hangosan ki is mondjuk: De mama, az akkor volt. Akkor másképp volt. És ezzel általában le is zárjuk a beszélgetést. Szeretjük azt hinni, hogy a világ velünk kezdődött, csakis a mi dolgaink fontosak.

Sütő András író szerint: „Önmagát becsüli meg minden nemzedék azáltal, hogy tudomásul veszi: a világ nem vele kezdődött.” Azaz a mi világunk apáink, nagypapáink életével, munkásságával kezdődött. Mindennapi munkánkhoz az ő példájukból meríthetünk erőt, hitet és bátorságot.

Bögödei István, Mester Anna

Bögödei Istvánné Mester Annát, Annus nénit –volt Mátyás király utcai lakost-a kilencvenes években ismertem meg. Életéről akár könyvet is írhatna, elmondva benne hogyan őrizte meg idős korára is jó kedélyét, nyíltságát, érdeklődését a világ, – benne Mozsgó – dolgai iránt.

Szigetvári otthonában beszélt gyermek- és ifjúkoráról, családjáról, a falusi szokásokról, hagyományokról, bizonyosságául annak, hogy a világ nem velünk kezdődött.

1931. VI. 17-én Mozsgó Alsószőlőhegyen születtem. Édesapám Mester Ferenc földműves, édesanyám Vörös Júlia htb. Hárman voltunk testvérek, húgom Mariska, öcsém Feri.

Szüleimmel Alsószőlőhegyen laktunk. Édesapám hegypásztor volt. Ő felügyelt – az éjszakai és nappali

szőlőhegyi csősszel együtt – a rendre. Ha valaki például jelezte, hogy verekedés van, édesapám egy kürttel – ami mintha úgy szólt volna „csőőőőő”-, hívta magához a csősszt. Amikor az meghallotta a kürtszót, odajött, utána pedig intézkedett.

Nagyszüleim is ott laktak, nagypapám, – Dobos János – bognár volt. Ügyesen fűrt, faragott, ő készítette a szőlőhegyi haranglábat.

Akkoriban a faluban több mesterember is megélt, volt cipész, asztalos, szíjgyártó, gépész-kovács, kőműves, bognár. Náluk inaskodtak és tanulták meg a szakmát a helybéli gyerekek.

Általános iskolába Mozsgóra, a faluba jártam. Hét osztályt végeztem, a nyolcadikat a második világháború miatt nem járhattam ki. Minden nap három óráig voltunk az iskolában. Délelőtt, délután órákat tartottak, délből egy órás ebédszünettel. Napközi nem volt, a falusiak hazamentek, mi szőlőhegyiek vittünk magunkkal ebédet. Úgy emlékszem, abban az időben több szőlőhegyi iskolás járt, mint falusi. Télen, nyáron gyalog közlekedtünk, szombaton is kellett menni. A szüleink az erdő széléig kísérték bennünket, tovább kíséret nélkül jöttünk, magunk tapostunk utat a hóban. Sötét lett, mire hazaértünk. Hidegben jól felöltöztünk, mi lányok hosszú szárú bugyit, vastag harisnyát, fűzős cipőt viseltünk. Mindig vártuk a tavaszt, mert áprilisban jöttek a cselédek, akkor az iskolába is új gyerekek érkeztek.

Lakodalmi kínálás az utcán, kötényben Annus néni és Molnárné Erzsébet

Emlékezetem szerint már első osztálytól tanultunk kötni, varni, hímezni. Akkor ismertük meg a lánc-, a szál-, és a keresztöltéseket, másodikban falvédőt hímeztünk. Máig őrzöm azt a keresztzemes pámát, amit harmadikban hímeztem. A kilencvenes években a helyi iskola történeti kiállításon is szerepelt.

Negyedikben himzett mellényt, ötödikben kötényt varrunk, később ruhára is sor került.

Jó tanuló voltam, különösen szerettem kézimunkázni, és a verseket. Ennek ellenére máig is úgy érzem, hogy a falusi „polgár” gyerekek kedvezőbb elbírálást kaptak a tanítóktól, mint a szőlőhegyiek.

Iskola után mi is játszottunk, eljártunk egymáshoz. Télen az apukánk egy dombot lapátolt össze hóból az udvarban, azon szánkóztunk. Fából készült szánkónk volt, de csak egy. Hogy többször kerüljön ránk sor, ráültünk a klumpánkra /facipő/, azon csúsztunk lefelé. Úgy emlékszem nem hógolyóztunk, de hóembert készítettünk. Este petróleumlámpa mellett kézimunkáztunk, tollat fosztottunk. Szívesen hallgattuk az öregek meséit.

Minden vasárnap legyalogoltunk a templomba, gyerekek és felnőttek. Nyolckor tartották a diákmisét, tízenegykor pedig a nagymisést. A templom általában tele volt.

Karácsonykor fenyőfát állítottunk, rajta dióval, mogoróval. Más ajándékot nem kaptunk. Az ünnepre baromfit, disznót vágtunk, kalácsot sütöttünk. Élelemben nem szűkölködtünk. Betlehemesek jártak köszönteni, jobbára fiúk öltöztek be.

A háború idején cukorrépából készült melasszal sütöttünk süteményt. Emlékszem rá, hogy egy alkalommal a beszállásolt orosz katona az összes süteményt megezte. Akkoriban nehéz volt az élet. Cémához úgy jutottunk például, hogy felbontottuk a horgolásokat, és ezt a bontott cémát használtuk varráshoz.

Már gyerekkorunkban megismerkedtünk a ház körüli, kerti, mezei, szőlőmunkákkal. Aratáskor mi, gyerekek kötelet terítettünk. Az általános iskola elvégzése után napszámba jártam, mezei munkát végeztem különböző helyi gazdáknál. Napkeltétől napnyugtáig, virradattól sötétedésig tartott a munka, például a kapálás. Minden nap munka után megkaptuk a fizetséget, ami egy időben 18 forint volt egész napra.

18 évesen mentem férjhez, az esküvőt 1949. május 15-én tartottuk a mozsgói templomban. A násznép gyalog jött le a szőlőhegyről, és úgy is mentünk vissza. A lakodalmom a házuknál, sátorban volt. Napokkal előbb kezdődött a készülődés. Baromfit vágtunk, kalácsot, süteményt sütöttünk, levestésztát gyúrtunk. Ajándékba edényeket – tálat, vándlingot –, pohárkészletet, inget, abroszt, ágyterítőt kaptunk. A stafírungom szőttes abroszok, konyharuhák, törölközők, két dunyha, hat páma volt. Férjemmel elköltöztünk a szülői házból, két évig Elekmajorban, aztán Mozsgón, sokáig albérletben laktunk. Két gyermekünk született, Márta és Edit.

Jelenleg Márta lányomnál, Szigetváron élek. Gyermekkorom, ifjúságom, életem java része azonban Mozsgó-

hoz kötődik. Gondolataim, a szívem minden nap visszajárnak, és életem végén oda is kívánok visszatérni.

Az almavirágos szüret Bögödeiéknél: Papp Sándorné, Kovács Ferencné, Annus néni, a férje, a vejeik – Kiss Zoltán, Kelemen József –, Kovács Ferenc, Fenyősi Zsuzsanna

Alig két évtized rövid története a megélt nyolcból. Annus néni szívesen mesélt. Ha hangfelvételt hallanánk történeteit, még szemléletesebb lenne a megidézett múlt, amely valóban azt bizonyítja, a világ nem velünk kezdődött.

Mustos Erzsébet

Tippek, trükkök, praktikák

Elmúlt az új év, megettük a lencsét. A téli időszakban mivel fázunk, melegítő ételekre van szükségünk. Zala megyéből származom, bár földrajzilag nincs olyan messze szülőfalum Baranya megyétől, ennek ellenére a főzésben vannak különbségek.

Amikor idekerültem, igyekeztem az itteni ízvilággal megismerkedni, hogy családom kedvében járjak. Férjem nagymamájától sokat tanultam. Meglepődve figyeltem, hogy a babfőzelék mellé milyen feltétet készít. Ezt szeretném most Önökkel megosztani.

A főzeléket hagyományos módon rántással készítem el (nem éppen a reformkonyha ajánlása alapján), mellé találom sült hagymát, főtt tojást és savanyú uborkát. Persze teszek a főzelékbe tejfölt is. A sült hagyma elkészítési módja: karikára vágom a hagymát, zsiradékon megfonnyasztom, és ízesítem sóval, őrölt pirospaprikával. (A maradék főtt krumplit hasonló módon készítem el zalai szokás szerint.)

Jó étvágyat!

P. É.

Egy kis honismeret

„Azért vagyunk a világban, hogy valahol otthon legyünk benne.” /Tamási Áron/

Mozsgó utcáinak régi, talán elfeledett elnevezéseiről és néhány isméről esik szó; érdekes lehet a régieknek és a fiataloknak egyaránt, mennyit változott községünk egy-két évszázad alatt.

A mozsgói uradalom sok nemesi család birtoka volt hajdanán, utolsóként a gróf Batthyány családtól 1849-ben került a birtok a Biedermann családhoz. Az akkori Mozsgó még csak két utcából állt (a mai Pozsonyi és a Mátyás király utca). A Mátyás király utca elején épültek az első uradalmi épületek: urasági ház, a tágas magtár, s régi cselédházak, az iskola, a templom és a plébánia. A XVIII. század elején inkább csak uradalmi, majorszerű jellegű volt a település. A lakóházak a mai iskoláig és templomig terjedtek. A háztól északra a bozótos erdőt a század közepén irtották ki, s az utca végén 1763-ban létesítették a temetőt is. Az utcában urasági házként a mai kastélynak csak az északi szárnya volt csak meg. A park még csak bokros, füves terület, mélyebb részén a Méhes dűlőben eredő patak vízimalmot hajtott a kriptakápolnával szemben délre. A malom a XVIII. század végén épült, utolsó lakója 1935-ben ment el innen. A kastély 1960-ban szociális otthon lett. A település magvát – a centrumot – a román stílust utánzó templom, valamint a kastély és környéke alkotta. Ezután, főként az 1900-as években épült ki a többi utca, alakultak át az uradalmi épületek.

A Templomtér. A kép 1934 előtt készülhetett, mert az emlékmű még nem áll.

Árpád utca – Pajtai-dűlőnek hívták, mert itt voltak régen az uradalom pajtai. Más elnevezései: Tisztviselőtelep, Miszter sor, amely az 1950-es években épült be, úgy említik, hogy itt lakott a falu értelmisége.

Zrínyi utca – Az 1980-as években mérték ki a falu „legújabb” utcáját a falu igényei szerint.

Kassai utca – erről az utcáról nincs adat.

Kolozsvári utca – Ezt az utcát korábban Gáts telepnek is hívták, mert az 1920-as években Gáts gyógyszerész vezetésével harcolták ki az uradalomtól a házhelyosztást.

Petőfi utca – Bodor utca, Kis utca néven is szerepelt, egykor Bodor Lajosnak volt itt vegyeskereskedése.

Mátyás király utca – Felső utca, Polgár utca – Ez az utca a többinél magasabban fekszik, ebben lakik az „őslakosság”.

Pozsonyi utca – Alsó utca, Békaretyegtető, Lipovác – Lapályos hely, az árokpartról messze hangzik ide a békák éneke. Ebben az utcában vannak a legrégebbi házak.

Batthyány utca – A falu hosszában futó fő utca, melyen végighaladva a közszolgálati és közösségi épületeket, létesítményeket találjuk, úgymint a játszótér, sportpálya, önkormányzati épület (a szocializmus alatt a „Tanács”), gyógyszerár, orvosi rendelő, pártház, posta, takarékszövetkezet, könyvtár, stb. A hajdani orvoslakás és rendelő (a jelenlegi könyvtárpépület mellett, már magánlakás) műemlék jellegű épület, korábban az uradalmi intéző lakása volt. A szocializmus alatt működő tejgyűjtő állomás és tűzoltószertár ma már szintén magánlakás. A kultúrházat az uradalmi „parádés lovak” istállójából és mellette a régi könyvtár épületét az uradalmi cselédházból alakították át.

Várjuk az újság szerkesztőségébe azok jelentkezését, akik tovább bővíthetik az ismereteinket a cikk témájával kapcsolatban!

Forrás: Lengyeltóti János: Mozsgó múltjából

Sz.Z.

Rejtvény

A decemberi számban közölt felvétel a sírkápolna belső terében készült. Jelenleg nem látogatható.

E havi kérdésünk: Melyik erdőben található ez a téglalaf?

Továbbra is várjuk játékos kedvű Olvasóink fotóit, fényképeit! Küldjék vagy hozzák el a könyvtárba! Köszönetképpen egy színes, XIX. századból származó térkép részlettel ajándékozzuk meg a beküldőt.

P. É.

Januári házi patikánk

Ebben a hideg, téli időben könnyen megfázunk, gyorsan támadnak a kórokozók, hamarabb leszünk náthások és a felsőlégtüti betegségek is gyakran okoznak kellemetlenségeket. De nem kell megijednünk, mert erre házi patikánkból és kertünkből az év bármely részében előszedhetünk olyan természetes gyógyíreket, amik nem okoznak mellékhatást, allergiát.

Télen is könnyen beszerezhető, kedvelt zöldségeink, a gyökérnövények közül a torna és a retekfélék.

Mindkettő otthon is termesztethető növény, ám a boltok polcain is hozzájuthatunk, frissen, viszonylag jó áron, de a tormához üvegbe zártan, konzerv formában is. Ezek erősen antibakteriális hatásúak, torok és orrtisztításra kiválóan alkalmasak. Kevésbé ismert, hogy magas C-vitamin tartalmúak. A torna gyomor- és emésztési panaszokra is javasolt. Kedvező a vizelethajtó hatása is. A reszelt tormát külsőleg reumatikus és izomfájdalmak, idegzsába esetén bedörzsölőként használják.

A tormát már az ókorban ismerték, a középkorban csodaszernek tartották, sőt honfoglaló őseink is fogyasztották. Európában közismert gyógynövényként tartják számon.

A torna házi elkészítése nem egyszerű, igazi könnyfakasztó multság, de a mai modern konyhagépeknek ez sem jelent gondot. Darálva, más ízekkel keverve, egészen finom, szelíd mártás készíthető belőle (majonézzel, tejszínnel, ketchuppal).

Az ecetes torna elkészítése: 50 dkg tormagyökeret meghámozzuk, ezután ledaráljuk, lereszeljük. Utánanéztem, hogy hogyan védekezzünk a

felszabaduló csípős enzimek ellen. Mondanom sem kell, hogy van a tarsolyunkban néhány kreatív, ugyanakkor hasznos ötlet. Egyesek bűvárszemüveget vagy motoros szemüveget vesznek fel, mások kint az udvaron forró vízbe áztatják a gyökereket és utána kezdik a reszelést. Egy harmadik verzió szerint a darálógép kimeneti nyílása köré zacskót teszünk és ezt befőttesgumival vagy madzaggal rögzítjük. A remélhetőleg sikeres, könnymentes reszelés után kisüvegekbe töltjük. Elkészítjük az ecetes levét: 2 dl 10%-os ecetet, 4 evőkanál cukrot és 6 dl vizet összekeverünk és rátöljük a tormára. Minél hamarabb töltjük rá az ecetes levét, annál kevésbé lesz erős a tormánk, mert az ecet megállítja a benne lévő enzimek felszabadulását. Ha erőset szeretnénk, akkor néhány percig még hagyjuk magában állni a reszelt tormát és csak utána adjuk hozzá a levét.

A másik, hamisítatlanul hazai zöldségnövényeink a hagymafélék, ezek közül különösen a fokhagyma fogyasztása ajánlott ebben az időszakban, erősen baktérium és vírusgátló hatóanyaga miatt.

A torna, a fokhagyma és a retek a vér káros koleszterinszintjét csökkenti, értágító hatásával a magas vérnyomás és a fejfájás ellenszere is.

A kiváló immunerősítő a kasvirág gyökerének patikákban kapható (latin nevén: Echinacea) kivonata.

Ilyenkor érdemes fogyasztani a csipkebogyóból készült lekvárt és szörpöt, az almaféléket. A déligyümölcsök is magas C-vitamin tartalommal bírnak: a narancsot, a kivit és a citromot még gyermekeink is élvezettel fogyasztják.

Lebedy Mária

Máshol, másképp...

Kedves Olvasó!

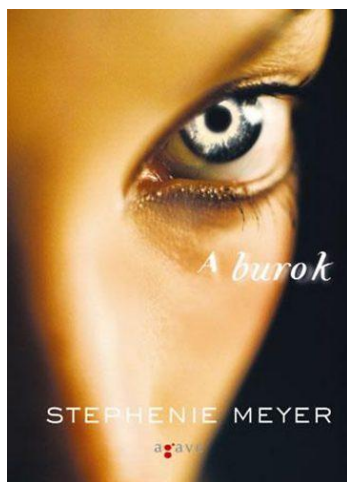
A múlt havi számban az ünnepekre készülődve egy levest ismerttettem meg Önöket. Most, hogy túl vagyunk az ünnepeken, a sok finom ételen, italon és visszatértünk a szürke hétköznapi életbe egy egyszerű hétköznapi étellel készültem. Egy eredeti erdélyi puliszka igazi hamisítatlan juhtúróval. Ezt az ételt a román pásztoroktól vették át az emberek, mivel nagyon egyszerű, olcsó és laktató. Erdélyben nem ismerik a tehéntúróval ebben a formában, mint

itt, és nem is gyártják. Ezért készítik az ételeiket juhtúróval. A juhtúróval mindig a piacról veszik, ezért nagyon egészséges. A sós vízben megfőtt kukoricadarát rétegelve juhtúróval összerakják, szalonnapörccel meg-

szórik, és sütőben összerotyogtatják. Mellé savanyúság illik. Mi is így esszük. Ezt az egytálételt általában reggelire fogyasztják és dolgozni lehet vele vigan délig. Mi még esszük tejjel és paprikás csirkével, (szerintem azzal a legfinomabb). A következő számban a csorba rejtelseiben nyerhetnek betekintést.

Bege Amália

Könyvajánló

E hónaptól új rovatot indítunk újságunk hasábjain: Könyvajánló. Hónapról-hónapra olvasóink bemutatnak egy-egy könyvet, amely a mozsgói könyvtárban is fellelhető. Azt reméljük ettől, hogy mind többen kedvet kapnak ahhoz, hogy személyesen is felkeressék könyvtárunkat, főleg azok, akik eddig nem voltak látogatóink és ösztönözzük egymást a könyvek forgatására.

Stephenie Meyer: A burok

Stephenie Meyer neve sokaknak ismerősen csenghet, hiszen napjaink egyik legsikeresebb írónője, a Twilight sorozat szerzője. A burok című könyve felnőtteknek szóló sci-fi történet.

A fűlszövegre rápillantva a következőket olvashatjuk: „A Földet elfoglalta a világűrből érkező idegen faj, amelynek tagjai irányításuk alá vonják az emberek elméjét, miközben testüket érintetlenül hagyják. Az emberiség túlnyomó része feladta, az ő testük már csak egy burok. A betolakodók a Földet paradicsommá változtatták. Saját maguk számára. Amikor egy nagyhírű, különc, világról világra vándorló lélek érkezik a bolygóra, az utolsó lázadók egyikének testét kapja ittlétéhez. A Vándor, aki Melanie Stryder testébe költözik, ismeri a nehézségeket, amelyekkel szembe kell néznie egy emberi burokban élve. Egyvalamire azonban nem készült fel: hogy új testének előző lakója nemhogy nem költözött ki a burokból, de egyenesen visszaköveteli a tulajdonát. Melanie megtölti a Vándor elméjét az emlékeivel és képekkel a szerelméről, aki egy távoli helyen bujkál, és még mindig nem adta fel a harcot az idegenek ellen. Mivel a Vándor képtelen ellenállni a rátoró érzelmeknek, vágyakozni kezd a férfi után, akivel még soha nem találkozott. Aztán egy váratlan fordulathoz köszönhetően Melanie és a Vándor szövetségesekké válnak, és a két lélek ugyanabban a burokban vág neki az arizonai sivatagnak, hogy megtalálják a férfit, akibe mindketten szerelmesek...”

Az ember első olvasásra azt gondolná, hogy egy újabb unalmas már-már szokványos „földönkívülis-parazitás” történetet olvashat. A jó hír és személyes tapasztalat alapján bátran állíthatom, hogy nem! Nincsenek hősök és hajmeresztő mutatványok. Van azonban egy maroknyi ember és egy földönkívüli, akik történetén keresztül megismerhetjük ezt a képzeletbeli, félelmetes világot. Nekem nagyon tetszett a könyv és nőiesen bevallom, többször sírtam is.

Egy idézet a könyvből: „Ez a világ kétségkívül minden világok legjobbjára és legrosszabbjára - itt vannak a legszebb érzékek, a legkifinomultabb érzelmek...a legaljasabb vágyak, a legsötétebb tettek. Ennek talán így kell lennie. Talán a mélypontok nélkül a csúcsok sem tudnak olyan magasra nőni.”

Elsősorban azoknak ajánlom ezt a könyvet, akik egy izgalmas szívet melengető történetet olvasnának. Azoknak, akik ismerik és szeretik Stephenie Meyer stílusát és lelkivilágát. Azonban vigyázat, akik még a Twilight hatása alatt állnak, nekik nem ajánlom, mert ennek a regénynek teljesen más a története és hangulata, nem lelünk benne Edward és Bella pótlékra.

A könyvből hamarosan megjelenik a filmadaptáció is, de szerintem örök szabály, hogy egy könyv alapján készített film soha nem tudja felülmúlni magát a könyvet.

Pásztor Ágnes

Egyesületünk a Pécsi Adventi Vásárban

Nyulászatunk eredménye

A december 14-16. között megrendezésre került a V-042 Pécsi Galamb és Kisállattenyésztő Egyesület által rendezett kiállítás, melyre Nagy János az önkormányzat nyulával nevezett. A nyúl a kiállítás győztese címet nyerte el.

Net kukucskáló

Az internet egyre nagyobb szerepet tölt be mindennapi életünkben. A neten vásárolunk, pénzt utalunk, ügyeket intézünk. Ma már az alpműveltséghez, a munkához is hozzátartozik, hogy tudjunk a neten információt keresni. Azt gondolnánk, hogy ez egy könnyű feladat. Ezt sugallják a különböző keresők, mint például a keresők királya, a google. Nem biztos azonban, hogy olyan keresőkérdést tudunk feltenni, amelynek segítségével biztosan megkapjuk a legjobb választ. Sőt abban sem lehetünk biztosak, hogy mekkora szakértelemmel hozták létre a közzétett információt, illetve, hogy milyen szinten ellenőrzött. Az interneten való keresést, az internet-használatot már több helyen oktatják.

Új sorozatunkban segítünk eligazodni az internet világában. Olyan internetes oldalakat, címeteket mutatunk be, melyekre nem biztos, hogy egyszerűen rátalálunk. Valamint bemutatjuk, hogy mely ügyeinket intézhetjük már a világháló segítségével. Várjuk a témában Olvasóink észrevételeit, javaslatait!

Ügyfélkapu

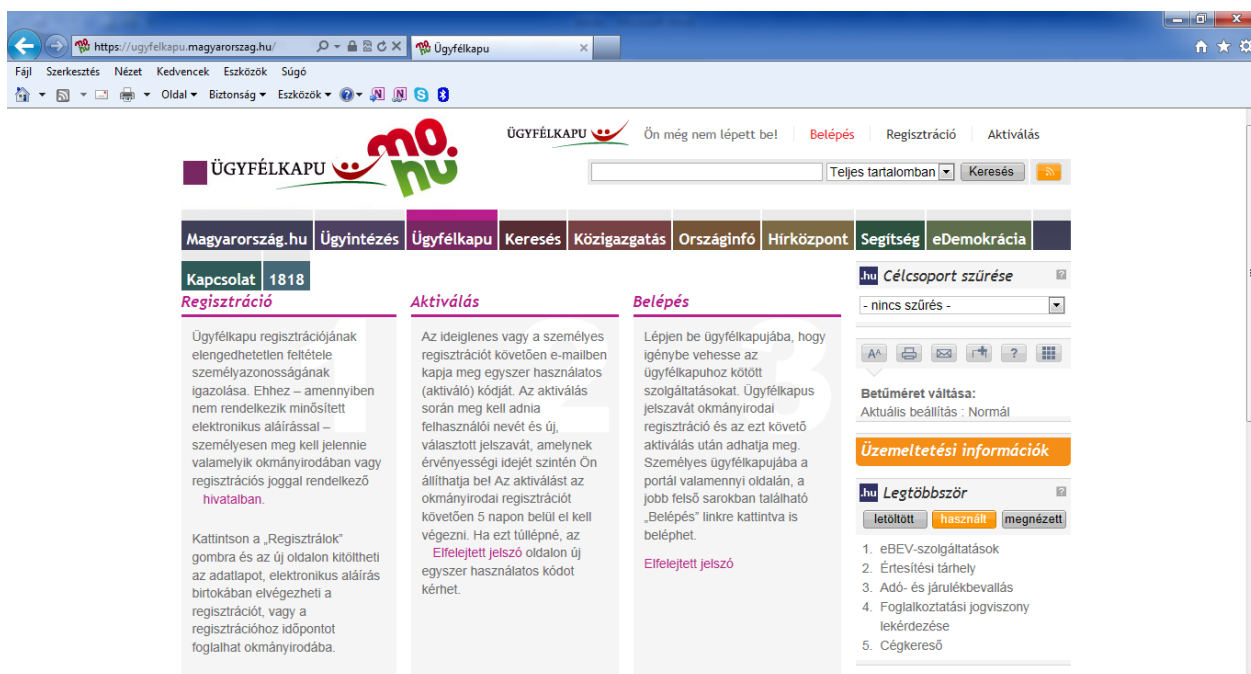
Az ügyfélkapu a magyar kormányzat elektronikus rendszere. Biztosítja, hogy a felhasználó az internet segítségével ügyeit intézhesse. Mit is jelent ez? Nem kell elmenni az okmányirodába, az APEH-hez, hogy ügyeinket intézhessük. Benyújthatjuk az interneten a szemé-

lyi jövedelem bevallásunkat, igazolásokat kérhetünk, megnézhetjük, hogy a munkáltatónk bejelentette-e bennünket, vásárolhatunk a NAV ingó és ingatlan árverésén – hogy csak a legnépszerűbb szolgáltatásokat említsük.

Ügyfélkapu létesítését bármely természetes személy kezdeményezheti. A regisztrációhoz személyazonosításra alkalmas hatósági igazolvány (személyazonosító igazolvány, útlevél, 2001. január 1. után kiállított kártya formátumú vezetői engedély) szükséges. Ezen kívül meg kell adnunk szabadon választott egyedi felhasználói nevet és egy elektronikus levélcímet (e-mail cím) is, mivel erre a címre kapjuk meg az első belépéshez szükséges egyszer használatos kódot. A regisztrációt a szigetvári okmányirodában elkészítik. Úgy értelmezhetjük ezt a regisztrációt, mint egy elektromos igazolást. Aláírásunkkal hozzájárulunk az internetes azonosításunkhoz. Adataink védelmét szolgálja a felhasználói név és a jelszó. A jelszót az okmányirodai ügyintéző sem ismeri. A regisztrációt követően az e-mail címre érkezett kód aktiválásakor fogjuk megadni.

Jövő hónapban bemutatjuk az ügyfélkapu használatát konkrét ügy kapcsán. Akinek felkeltettük az érdeklődését, végezze el a regisztrációt. Az aktiválásban a könyvtár dolgozói segítséget nyújtanak.

P. É.

MOZSGÓ – Mozsgó Község Önkormányzatának információs lapja

A lap alapítója Mozsgó Község Önkormányzata. Mozsgó, Batthyány u. 15.; Felelős kiadó: Kovács Zsolt polgármester; Kiadó és Szerkesztőség: Községi Könyvtár, Mozsgó, Batthyány u. 13.; Felelős szerkesztő: Puskásné Horváth Éva; Szerkesztő: Bege Amália, Horváth Bernadette Kiadványterv: Győri Zsuzsi Telefon: +36 (73) 344-060; E-mail: mozsgokonyvtar@gmail.com
ISSN 2062-35, online ISSN 2062-7254